

Sygn. akt I C 126/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący: Sędzia Sądu Okręgowego Tomasz Sobieraj

Protokolant: Anna Domozych

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2013 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

przeciwko: S. S. (1) i Skarbowi Państwa – Prezesowi Sądu Okręgowego w Szczecinie

o odszkodowanie w wysokości 800.000 złotych

- oddała powództwo;
- zasądza od powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. na rzecz pozwanego S. S. (1) kwotę (...) [siedmiu tysięcy dwustu siedemnastu] złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;
- zasądza od powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. na rzecz pozwanego Skarbu Państwa – Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kwotę (...) [dziewięciu tysięcy sześciuset trzynastu] złotych 10 [dziesięciu] groszy tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia Sądu Okręgowego Tomasz Sobieraj

Sygn. akt I C 126/12

UZASADNIENIE

W dniu 27 stycznia 2012 roku powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wniosła pozew przeciwko pozwanemu S. S. (1) - Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym (...), domagając się zasądzenia od wyżej wymienionego pozwanego na rzecz powódki kwoty 800.000 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia powództwa oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z umową zawartą przez pełnomocnika z powódką.

W uzasadnieniu pozwu powódka podała, iż przedmiotem jej działalności jest między innymi wynajmem oraz dzierżawa powierzchni użytkowych w ramach obsługi rynku nieruchomości. Powódka wskazała, iż zarządza obiektem galerii handlowej pod nazwą GALERIA (...) w K.. Powódka podała, iż działając wcześniej pod nazwą (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W., na podstawie umowy lokalu użytkowego z dnia 5 maja 2005 roku wynajmowała w Galerii Handlowej GALERIA (...) w K. lokal użytkowy dla (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w S. i przysługiwało jej na podstawie art. 670 k.c. prawo zastawu na rzeczach ruchomych wprowadzonych przez najemcę do tego lokalu. Powódka podała, iż pozwany S. S. (1) jako Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym (...) w S. w dniu 13 grudnia 2010 roku działając na wniosek wierzyciela – D. D., usunął wszystkie ruchomości znajdujące

się w sklepie sportowym, którego najemcą jest dłużnik powódki – (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S.. Według powódki - komornik podjął czynności pomimo zastrzeżenia zastawnika, iż na dzień dokonania przez komornika sądowego powyższej czynności powódka posiadała wymagalną do zapłaty wierzytelność wobec dłużnika w kwocie ponad 500.000 złotych. Zdaniem powódki, z uwagi na fakt dokonania czynności usunięcia wszystkich rzeczy przez komornika z przedmiotowego lokalu w krótkim odstępie czasu, u powoda powstała uzasadniona obawa, że komornik dokonał przedmiotowej czynności naruszając przepisy postępowania egzekucyjnego, w szczególności dotyczące warunków i zasad sprzedaży licytacyjnej ruchomości przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego. Powódka podkreśliła, że komornik nie oświadczył, w jakim trybie dokonał uprzedniej sprzedaży zajętych ruchomości i nie zbadał, czy na ruchomościach, będących przedmiotem usunięcia z lokalu, nie ciążyą jakiegokolwiek prawa lub obciążenia. Zdaniem powódki - nie jest możliwe, by do sprzedaży mogło dojść w okresie pomiędzy uzyskaniem przez wierzyciela klauzuli wykonalności tj. dniem 8 grudnia 2010 roku, a dniem dokonania czynności egzekucyjnej, polegającej na usunięciu wszystkich ruchomości z lokalu dłużnika tj. dniem 13 grudnia 2010 roku chociażby z uwagi na terminy, przewidziane przepisami kodeksu postępowania cywilnego. Powódka podała, że usunięte z lokalu ruchomości to towar handlowy w postaci odzieży, obuwia i sprzętu sportowego, oraz wyposażenia sklepu (regaly, półki, biurka), który nie jest towarem łatwo psującym się i narażonym na jakiegokolwiek szkody. Zdaniem powódki, powyższe działania pozwanego były niezgodne z prawem i naruszyły w istocie prawa powódki jako zastawnika. Powódka podkreśliła, że wierzycielem w sprawie egzekucyjnej pod sygn. akt KM 7340/10 był D. D. - wieloletni i jedyny wspólnik (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., a dodatkowo jednoosobowy zarząd tej spółki dłużnika. Według powódki – powyższe postępowanie egzekucyjne spowodowało de facto brak możliwości zaspokojenia się przez wierzycieli, w tym powódki z majątku dłużnika. Powódka podała, iż w wyniku wniesionej przez powódkę skargi na czynności pozwanego komornika sądowego Sąd Rejonowy w Koszalinie Wydział I Cywilny postanowieniem z dnia 7 kwietnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt I Co 95/11 uchylił zaskarżoną czynność w postaci usunięcia z przedmiotowego lokalu wszystkich ruchomości i zasądził od wierzyciela koszty postępowania sądowego. Powódka podniosła, że także Sąd Rejonowy Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Wydział IX Egzekucyjny postanowieniem z dnia 13 stycznia 2011 roku w sprawie o sygn. akt IX Co 13396/10 uchylił protokoły zajęcia ruchomości sporządzone przez pozwanego komornika sądowego w stosunku do rzeczy znajdujących się w K. w sklepie (...) przy ul. (...) II 20. Powódka wskazała, iż na skutek bezprawnego działania pozwanego komornika sądowego powódka jako wierzyciel będący zastawnikiem doznała szkody w postaci braku możliwości zaspokojenia swoich roszczeń z majątku dłużnika – (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., poprzez usunięcie przez pozwanego ruchomości objętych przedmiotem zastawu ustawowego. Zdaniem powódki - pomiędzy bezprawnym działaniem pozwanego komornika sądowego, a szkodą powódki istnieje adekwatny związek przyczynowy, którego wynikiem jest brak możliwości zaspokojenia się powódki z przedmiotu zastawu. Zdaniem powódki, gdyby do niezgodnych z prawem czynności komornika sądowego nie doszło, powódka mogłaby całkowicie zaspokoić się z przedmiotu zastawu i w ten sposób spłacić posiadaną wobec dłużnika wierzytelność pieniężną. Powódka wskazała, że dłużnik poza zastawionym towarem handlowym na rzecz powódki, nie posiadał w czasie zajęcia, jak i na moment wytoczenia niniejszego powództwa żadnego innego majątku, z którego mogłaby zostać prowadzona skutecznie egzekucja sądowa. Jako podstawę odpowiedzialności pozwanego komornika powódka wskazała przepis art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji oraz przepis art. 415 k.c. [k. 2 – 7 akt].

W odpowiedzi na pozew z dnia 17 marca 2012 roku pozwany S. S. (1) wniósł o oddalenie powództwa w całości. Zdaniem pozwanego S. S. (1) - brak jest podstaw do uznania, że działania podejmowane przez komornika w ramach postępowania egzekucyjnego z majątku (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. były niezgodne z prawem. Pozwany wskazał także, że pomiędzy ewentualną szkodą, jaka miała zaistnieć po stronie powódki, a działaniami komornika nie występuje związek przyczynowy. Zdaniem pozwanego, niemożność zaspokojenia się przez powódkę z ruchomości będących własnością (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., co w ocenie powódki stanowi jej szkodę, jest wynikiem wyłącznie zaniechań jakich dopuściła się powódka. Pozwany wskazał, że z art. 671 § 1 k.c. wynika, że przysługujące wynajmującemu ustawowe prawo zastawu wygasa, gdy rzeczy obciążone zastawem zostaną z przedmiotu najmu usunięte, przy czym nie ma żadnego znaczenia, kto i z jakich powodów rzeczy usuną, a istotny jest jedynie sam fakt ich usunięcia. Pozwany podniósł, iż zgodnie z art. 671 § 2 k.c. wynajmujący może się sprzeciwić usunięciu rzeczy obciążonych zastawem i zatrzymać je na własne niebezpieczeństwo, dopóki

zaległy czynsz nie będzie zapłacony lub zabezpieczony, przy czym zwrot „zatrzymać” oznacza środek dozwolonej samopomocy będący elementem ustawowego zastawu. Pozwany wskazał także, iż nie można uznać za sprzeczne z prawem dokonanie sprzedaży ruchomości przed datą ich usunięcia spod dozoru dłużnika, gdyż przed sprzedażą zajęte ruchomości komornik pozostawia we władaniu osoby, u której je zajął, jednakże z ważnych przyczyn może w każdym stanie postępowania oddać zajęte ruchomości pod dozór innej osoby, nie wyłączając wierzyciela. Stąd - zdaniem pozwanego - nie jest konieczne dla przeprowadzenia sprzedaży uprzednie usunięcie ich spod dozoru. Według pozwanego - sposób przeprowadzania postępowania egzekucyjnego, jaki miał zastosowanie w rozpatrywanej sprawie, wynika wprost z przepisów prawa i traktowany jest w kategoriach powszechnej praktyki. Pozwany podniósł, iż bezpodstawny jest zarzut niezbadania przez pozwanego, czy zajęte ruchomości obciążone są jakimkolwiek prawami przysługującymi osobom trzecim. Pozwany podał, iż po dokonaniu zajęcia zgodnie z przepisami art. 847 § 2 k.p.c. dłużnikowi przedstawiony został protokół zajęcia ruchomości z zapytaniem, czy w stosunku do znajdujących się w nim rzeczy przysługują osobom trzecim jakiekolwiek prawa, na co dłużnik odpowiedział przecząco. Według pozwanego - komornik sądowy nie jest władny w inny sposób do ustalania, czy w stosunku do poszczególnych zajętych ruchomości przysługują innym osobom jakiekolwiek prawa upoważniające je do żądania zwolnienia zajętego przedmiotu spod egzekucji. Pozwany wskazał, że art. 841 k.p.c. umożliwia osobom trzecim wystosowanie żądania zwolnienia danego przedmiotu spod egzekucji, w sytuacji gdy przeprowadzenie postępowania egzekucyjnego naruszałoby przysługujące jej prawa. Zdaniem pozwanego - powódka nie przedsięwzięła żadnej czynności dopuszczalnej na gruncie prawa, aby ruchomości stanowiące własność najemcy nie zostały usunięte z przedmiotu najmu, albowiem powódka w żaden sposób nie sprzeciwiła się usunięciu rzeczy przez pozwanego, a jedynie ograniczyła się do poinformowania, że względem ruchomości najemcy przysługuje jej ustawowe prawo zastawu. Pozwany wskazał, że protokół z dokonania czynności potwierdza, iż przedstawiciele powódki jedynie oświadczyli, że wynajmującemu przysługuje ustawowe prawo zastawu na ruchomościach najemcy. Zdaniem pozwanego - zachowania się powódki nie można uznać za sprzeciw wobec dokonywanej przez komornika czynności usunięcia ruchomości z przedmiotu najmu, a okoliczność zgłoszenia przez wynajmującego faktu istnienia ustawowego prawa zastawu i przysługującej mu wierzytelności wobec dłużniczej spółki nie może uzasadniać zaniechanie przez komornika podjętych przez niego czynności. Pozwany wskazał, że przepisy prawa umożliwiają wynajmującemu zastosowanie w sytuacjach analogicznych do tych, jaka miała miejsce w konkretnej sprawie samopomocy własnej celem uniemożliwienia usunięcia ruchomości objętych zastawem z przedmiotu najmu. Pozwany podniósł, że powódka natomiast nie tylko nie zgłosiła wymaganego przepisami prawa sprzeciwu wobec usunięcia ruchomości, ale także nie przedsięwzięła żadnych innych kroków mających na celu zapobieżenie wygaśnięciu zastawu, w tym dozwolonej prawem samopomocy. Nadto pozwany podał, że powódka nie skorzystała również z możliwości wystąpienia z roszczeniem o ochronę zastawu na podstawie przepisu art. 222 k.c. w związku z art. 251 k.c., ani też nie skierowała powództwa opartego na treści art. 841 k.p.c., a dotyczącego żądania zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji. Pozwany nadto wskazał, że kwestionuje roszczenie strony powodowej także w zakresie wysokości szkody [k. 95 – 97 akt].

Powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w piśmie z dnia 14 czerwca 2012 roku wniosła o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze pozwanego dodatkowo Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Okręgowego w Szczecinie, podnosząc, że ten podmiot odpowiada solidarnie z komornikiem za szkodę wyrządzoną przez komornika [k. 132 – 134 akt].

Sąd Okręgowy w Szczecinie w dniu 26 czerwca 2012 roku postanowił wezwać do udziału w sprawie po stronie pozwanej Skarb Państwa - Prezesa Sądu Okręgowego w Szczecinie [k. 143 akt].

W odpowiedzi na pozew z dnia 23 lipca 2012 roku pozwany Skarb Państwa - Prezes Sądu Okręgowego w Szczecinie wniosł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego na rzecz Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.

Pozwany Skarb Państwa - Prezes Sądu Okręgowego w Szczecinie wskazał, że powód jako podstawę prawną odpowiedzialności pozwanego S. S. (1) wskazał art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o komornikach sądowych i egzekucji, przyjmując w konsekwencji na podstawie art. 23 ust. 3 powołanej ustawy odpowiedzialność solidarną Skarbu Państwa. Zdaniem pozwanego - art. 23 ust. 1 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji nie określa

samodzielnie przesłanek odpowiedzialności komornika w sensie warunków powstania obowiązku naprawienia szkody i w tym zakresie będą mieć zastosowanie ogólne przesłanki odpowiedzialności deliktowej, wynikające z przepisów Kodeksu cywilnego, tj. szkoda w znaczeniu uszczerbku w dobrach osoby poszkodowanej, fakt (zdarzenie), z którym ustawa łączy obowiązek odszkodowawczy, którym według art. 23 ust. 1 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji jest niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie komornika i adekwatny związek przyczynowy między owym faktem (zdarzeniem) a szkodą. Pozwany zwrócił uwagę, że ustawowe prawo zastawu, o którym mowa w powołanym przez powoda art. 670 k.c. przysługiwało powodowi wyłącznie w stosunku do tych ruchomości znajdujących się w punkcie handlowym (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w Galerii (...) w K., które stanowiły własność tego podmiotu, podczas gdy z kopii dokumentów załączonych do pozwu wynika, że osoby trzecie np. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R., rościły prawo własności do znajdujących w wymienionym punkcie ruchomości. Zdaniem pozwanego – z tego względu powód nie mógł realizować ustawowego prawa zastawu na wszystkich ruchomościach, które znajdowały się w punkcie usługowym, a jedynie tych stanowiących własność najemcy i konsekwencji usunięcie z punktu handlowego ruchomości osób trzecich nie mogło stanowić po stronie powoda źródła szkody. Pozwany wskazał, że powód nie udowodnił, że ruchomości, z których, jak twierdzi, miał realizować ustawowe prawo zastawu stanowiły własność jego dłużnika ani nie wskazał nawet tych ruchomości. Nadto pozwany podał, iż powód nie udowodnił, że ruchomości, w stosunku do których rości prawo zastawu fizycznie znajdowały się w punkcie handlowym w GALERII (...) w K., a nie figurowały jedynie w wykazie stanu magazynowego przedmiotowego sklepu w dniu 13 grudnia 2010 roku i zostały z niego usunięte. Pozwany wskazał, że powód nie udowodnił, że usunięte fizycznie z punktu handlowego ruchomości miały wskazaną przez niego wartość 800.000 złotych, wskazując, że kwota ta stanowi jedynie wskazaną przez komornika wartość szacunkową ustaloną na podstawie wydruków z systemu ewidencjonowanego dłużnika na dzień 2 grudnia 2010 roku, a nie stanu rzeczywistego ruchomości na dzień zdarzenia wskazanego jako źródło szkody, tj. dnia 13 grudnia 2010 roku. Pozwany wskazał, iż ustawowe prawo zastawu, o którym mowa w art. 670 § 1 k.c. nie dotyczy, jak twierdzi powód, wszystkich wymagalnych roszczeń najemcy z tytułu czynszu i świadczeń dodatkowych, ale jedynie świadczeń za okres nie dłuższy, niż rok. Z tego względu – zdaniem pozwanego - powód nie mógłby zaspokoić z przedmiotu zastawu wszystkich roszczeń przysługujących mu w stosunku do dłużnika, ale jedynie za okres maksymalnie jednego roku. Pozwany podkreślił, że w tym stanie rzeczy uznać trzeba, że powód nie uzasadnił wysokości zgłoszonego żądania. Nadto pozwany zarzucił brak podstaw do domagania się przez powoda od Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Okręgowego w Szczecinie odsetek ustawowych od dochodzonego roszczenia za okres od dnia wytoczenia powództwa [k. 155 – 158 akt].

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. [działająca poprzednio pod firmą (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.] jako spółka przejmująca połączyła się ze (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. jako spółką przejmowaną w trybie art. 492 § 1 pkt. 1 kodeksu spółek handlowych w drodze przeniesienia całego majątku.

Dowody:

- odpis aktualny z Krajowego Rejestru Sądowego numer KRS (...) - k. 11 - 14 akt;
- odpis pełny z Krajowego Rejestru Sądowego numer KRS (...) - k. 19 -24 akt;
- protokół Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...)20 Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. z dnia 24 października 2008 roku - k. 25 – 36 akt;
- postanowienie Sądu Rejonowego dla Miasta Stołecznego Warszawy w W., XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 29 marca 2011 roku – k. 37 akt.

(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. była (...) Spółka Akcyjna w W., która swoje udziały w spółce pokryła między innymi wkładem niepieniężnym w postaci przedsiębiorstwa polegającego na prowadzeniu centrum handlowo – usługowo – rozrywkowego Galeria (...), w tym wynajmie powierzchni handlowych w Galerii (...).

Dowody:

- odpis aktualny z Krajowego Rejestru Sądowego numer KRS (...) - k. 11 - 14 akt;
- odpis pełny z Krajowego Rejestru Sądowego numer KRS (...) - k. 19 -24 akt;
- protokół Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...)20 Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. z dnia 24 października 2008 roku - k. 25 – 36 akt;
- postanowienie Sądu Rejonowego dla Miasta Stołecznego Warszawy w W., XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 29 marca 2011 roku – k. 37 akt.

Powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w ramach prowadzonej działalności zajmuje się między innymi wynajmem i dzierżawą powierzchni użytkowych.

Dowody: odpis aktualny z Krajowego Rejestru Sądowego numer KRS (...) - k. 11 - 14 akt.

Jednym z obiektów zarządzanych przez powódkę (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w W. jest Centrum handlowo – usługowo - rozrywkowe GALERIA (...) w K..

Dowody:

- odpis aktualny z Krajowego Rejestru Sądowego numer KRS (...) - k. 11 - 14 akt;
- odpis pełny z Krajowego Rejestru Sądowego numer KRS (...) - k. 19 -24 akt;
- protokół Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...)20 Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. z dnia 24 października 2008 roku - k. 25 – 36 akt;
- postanowienie Sądu Rejonowego dla Miasta Stołecznego Warszawy w W., XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 29 marca 2011 roku – k. 37 akt.

W dniu 5 kwietnia 2005 roku pomiędzy (...) Spółką Akcyjną w K. jako wynajmującą a D. D. jako najemcą została zawarta umowa najmu, której przedmiotem był lokal numer (...) położony w Centrum Handlowo- (...) o powierzchni 346,32 m². Umowa najmu została zawarta na okres 7 lat od daty udostępnienia lokalu, tj. czerwca 2005 roku.

Dowody: umowa najmu lokalu użytkowego z dnia 5 kwietnia 2005 roku wraz z załącznikami - k. 41- 57 akt.

W umowie najmu z dnia 5 kwietnia 2005 roku ustalono, że czynsz płatny jest od dnia otwarcia lokalu, nie później niż od 1 czerwca 2005 roku. Na całkowitą kwotę czynszu za dany miesiąc miały się składać: podstawowy czynsz za powierzchnię; opłata za usługi dla Centrum Handlowo- (...); opłata za wspólną działalność marketingową oraz koszty usług komunalnych. Czynsz miał być płatny co miesiąc, z góry bez wezwania, do piętnastego dnia każdego miesiąca.

Dowody: umowa najmu lokalu użytkowego z dnia 5 kwietnia 2005 roku wraz z załącznikami - k. 41- 57 akt.

W umowie najmu z dnia 5 kwietnia 2005 roku wysokość czynszu za powierzchnię podstawową ustalono na równowartość 14,00 euro za 1 m² powierzchni lokalu miesięcznie według kursu sprzedaży euro ustalonego przez Narodowy Bank Polski na 15 dzień miesiąca poprzedzający miesiąc, za który dokonywana jest zapłata, przy czym do tej kwoty miał być doliczany podatek VAT według obowiązującej stawki. Jednocześnie ustalono, że wysokość

czynszu za powierzchnię podstawową nie będzie niższa niż 8 % przychodów najemcy uzyskiwanych w lokalu lub za pośrednictwem lokalu w danym roku kalendarzowym.

Dowody: umowa najmu lokalu użytkowego z dnia 5 kwietnia 2005 roku wraz z załącznikami - k. 41- 57 akt.

W umowie najmu z dnia 5 kwietnia 2005 roku ustalono, że opłata za usługi miała obejmować koszty utrzymania wspólnych powierzchni oraz Centrum Handlowo- (...) jako całości, przy czym ogólna opłata za usługi miała być dzielona pomiędzy najemców proporcjonalnie co całkowitej wielkości najmowanej powierzchni lokali. Zgodnie z umową – opłata za usługi miała wynosić równowartość 2,5 euro za 1 m² powierzchni lokalu miesięcznie plus podatek VAT w wysokości aktualnie obowiązującej stawki. Opłata ta miała stanowić zaliczkę na pokrycie kosztów wymienionych w załączniku numer 2 do umowy, zaś ostateczne saldo opłat za usługi miało być ustalane corocznie z dołu do 31 stycznia kolejnego roku, po całkowitym zsumowaniu tych kosztów przez wynajmującego.

Dowody: umowa najmu lokalu użytkowego z dnia 5 kwietnia 2005 roku wraz z załącznikami - k. 41- 57 akt.

W umowie najmu z dnia 5 kwietnia 2005 roku ustalono, że najemca będzie pokrywał część kosztów wspólnej działalności marketingowej służącej promocji Centrum Handlowo- (...), przy czym opłata z tego tytułu miała wynosić równowartość 1,5 euro za 1 m² powierzchni lokalu miesięcznie plus podatek VAT w wysokości aktualnie obowiązującej stawki.

Dowody: umowa najmu lokalu użytkowego z dnia 5 kwietnia 2005 roku wraz z załącznikami - k. 41- 57 akt.

W umowie najmu z dnia 5 kwietnia 2005 roku ustalono, że najemca zapłaci wynajmującemu koszty usług komunalnych takich, jak dostawy prądu, wody, wywóz śmieci oraz innych usług, np. linii telefonicznych. W przypadku, gdy wynajmujący zostanie obciążony tymi kosztami przez dostawców, koszty usług komunalnych zostaną podzielone zgodnie z odczytem na licznikach każdego lokalu i będą płatne w oparciu o zaliczki pobierane z góry.

Dowody: umowa najmu lokalu użytkowego z dnia 5 kwietnia 2005 roku wraz z załącznikami - k. 41- 57 akt.

W dniu 3 stycznia 2006 roku został zawarty aneks numer (...) do umowy najmu z dnia 5 kwietnia 2005 roku, na podstawie którego z dniem 1 stycznia 2006 roku w miejsce D. D. jako najemcy lokalu wstąpiła (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S..

Dowody: aneks numer do umowy najmu lokalu użytkowego z dnia 5 maja 2005 roku - k. 59 akt.

W dniu 15 października 2007 roku pomiędzy (...) Spółką Akcyjną w K. jako wynajmującą a (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w S. jako najemcą została zawarta umowa najmu, której przedmiotem był najem pomieszczenia magazynowego o powierzchni 12,05 m² znajdującego się na pierwszym piętrze Centrum Handlowo - (...) w K., oznaczonego w planie sytuacyjnym numerem 24. Umowa najmu została zawarta na czas nieokreślony. Powyższa umowa przewidywała, że najemca zapłaci wynajmującemu co miesiąc czynsz w wysokości 25 złotych za 1 m² pomieszczenia netto oraz zryczałtowaną opłatę eksploatacyjną za korzystanie z części wspólnych Centrum w wysokości 10 złotych za 1 m² pomieszczenia netto – do których zostanie doliczony podatek VAT w wysokości aktualnie obowiązującej stawki. Dodatkowo najemca miał płacić wynajmującemu w terminie wskazanym w fakturze koszty zużytej w najmowanym pomieszczeniu energii elektrycznej, zgodnie ze wskazaniem licznika.

Dowody: umowa najmu lokalu użytkowego z dnia 15 października 2007 roku - k. 29 – 33 akta Sądu Rejonowego w Koszalinie Wydział I Cywilny o sygn. akt I Co 95/11.

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. posiadała w stosunku do wynajmującego zadłużenie z tytułu czynszu najmu lokalu numer (...) i pomieszczenia magazynowego położonych w Centrum Handlowo- (...) w K..

Dowody:

- zeznania świadka A. K. – k. 221 – 222 akt;

- zeznanie świadka J. S. – k. 222 akt;

- odpis nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 28 kwietnia 2011 roku
- k. 85 - 86 akt.

Wierzyciel D. D. w dniu 1 grudnia 2010 roku złożył do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1) wniosek o egzekucję przeciwko dłużnikowi (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w oparciu o tytuły wykonawcze w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 5 listopada 2010 roku w sprawie o sygn. akt: VI GNc 199/10, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 29 listopada 2010 roku i nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 8 listopada 2010 roku, sygn. akt: V GNc 120/10 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 30 listopada 2010 roku. Wierzyciel we wniosku wniósł o egzekucję z ruchomości dłużnika w postaci towaru handlowego dłużnika oraz środków trwałych wyposażenia dłużnika znajdujących się w sklepach dłużnika położonych w K. przy ul. (...) II nr (...) w Centrum Handlowym Galeria (...); w G. przy ul. (...) w Centrum Handlowym (...); we W. przy ul. (...) w Centrum Handlowym (...); we W. na pl. (...) w Centrum handlowym Pasaż (...); w S. przy ul. (...) w Centrum Handlowym (...); w lokalu biurowym – siedzibie dłużnika w S. przy al. (...). Nadto wierzyciel wniósł o wszczęcie egzekucji z ruchomości dłużnika w postaci towaru handlowego dłużnika znajdującego się w lokalach handlowych: w S. przy ul. (...) w Centrum Handlowym (...); w S. przy ul. (...) w Centrum Handlowym (...); w S. przy ul. (...) w Centrum Handlowym (...); w Ł. przy ul. (...) w Centrum Handlowym Galeria (...).

Dowody: wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego z dnia 1 grudnia 2010 roku wraz z załącznikami - k. 1 - 2 akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1) w sprawie o sygn. KM 7340/10.

W dniu 2 grudnia 2010 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1) w sprawie o sygn. akt KM 7340/10 sporządził „protokół zajęcia ruchomości znajdujących się w K. przy ul. (...) II w sklepie (...)” celem wyegzekwowania wierzytelności objętych tytułami wykonawczymi w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 5 listopada 2010 roku w sprawie o sygn. akt: VI GNc 199/10, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 29 listopada 2010 roku i nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 8 listopada 2010 roku, sygn. akt: V GNc 120/10 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 30 listopada 2010 roku. W powyższym protokole wskazano, że zajęcie obejmuje ruchomości w postaci towaru według załącznika i dokumentacji fotograficznej oraz środki trwałe według załącznika. W protokole podano, że wartość szacunkowa zajętego towaru wynosi 811.075,50 złotych, natomiast wartość szacunkowa zajętych środków trwałych – 28.331 złotych. Zajęte rzeczy ruchome oddano pod dozór dłużnika. Powyższy protokół został podpisany przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1), asesora komorniczego A. D. (1) jako świadka, wierzyciela D. D. oraz Prezesa Zarządu (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. – W. K.. Do protokołu zajęcia dołączono wydruk towaru zawierającego zestawienie danych w postaci: nazwy producenta, typu towaru, rodzaju kolekcji, nazwy towaru, ilości towaru, ceny zakupu netto i wartości brutto. Do protokołu dołączono również zestawienie środków trwałych znajdujących się w lokalu w Arkadach we W. przy ulicy (...).

Dowody:

- protokół zajęcia ruchomości z dnia 2 grudnia 2010 roku wraz z załącznikami - k. 412 – 555 akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1) w sprawie o sygn. KM 7340/10;

- postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie IX Wydział Egzekucyjny z dnia 13 stycznia 2011 roku wraz z uzasadnieniem - k. 43-47 akt Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie IX Wydział Egzekucyjny w sprawie sygn. akt: IX Co 13396/10.

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Szczecin — P. i Zachód w S. S. S. (1) dokonując zajęcia ruchomości znajdujących się w lokalu prowadzonym przez dłużnika (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w GALERII (...) w K. nie był faktycznie obecny w tym lokalu.

Dowody:

- protokół zajęcia ruchomości z dnia 2 grudnia 2010 roku - k. 412 – 555 akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin — P. i Zachód w S. S. S. (1) w sprawie o sygn. KM 7340/10;
- postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie IX Wydział Egzekucyjny z dnia 13 stycznia 2011 roku wraz z uzasadnieniem - k. 43-47 akt Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie IX Wydział Egzekucyjny w sprawie sygn. akt: IX Co 13396/10;
- zeznania świadka A. K. – k. 221 – 222 akt;
- zeznanie świadka J. S. – k. 222 akt;
- zeznania świadka T. B. – k. 222 – 223 akt;
- zeznania świadka M. W. – k. 223 akt.

W dniu 3 grudnia 2010 roku wierzyciel D. D. złożył do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin — P. i Zachód w S. S. S. (1) wniosek o wyznaczenie pierwszego terminu licytacji zajętych rzeczy ruchomych celem ich sprzedaży.

Dowody: odpis postanowienia Sądu Rejonowego w Koszalinie I Wydział Cywilny z dnia 7 kwietnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt I Co 95/11 - k. 69-74 akt.

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Szczecin — P. i Zachód w S. S. S. (1) w dniu 3 grudnia 2010 roku wyznaczył termin pierwszej licytacji celem sprzedaży rzeczy ruchomych zajętych w postępowaniu egzekucyjnym o sygn. akt KM 7340/10 na dzień 10 grudnia 2010 roku na godzinę 12.00.

Dowody:

- odpis postanowienia Sądu Rejonowego w Koszalinie I Wydział Cywilny z dnia 7 kwietnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt I Co 95/11 - k. 69-74 akt;
- protokół niedojścia czynności do skutku z dnia 10 grudnia 2010 roku - k. 580 akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin — P. i Zachód w S. S. S. (1) w sprawie o sygn. KM 7340/10.

Pismem z dnia 8 grudnia 2010 roku wierzyciel D. D. wniósł do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin — P. i Zachód w S. S. S. (1) o rozszerzenie egzekucji poprzez prowadzenie egzekucji także na podstawie tytułów wykonawczych w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 10 listopada 2010 roku w sprawie o sygn. akt: VIII GNc 297/10, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 8 grudnia 2010 roku i nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 9 listopada 2010 roku, sygn. akt: V GNc 154/10 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 8 grudnia 2010 roku.

Dowody: wniosek o rozszerzenie egzekucji z dnia 8 grudnia 2010 roku wraz z załącznikami - k. 569 akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin — P. i Zachód w S. S. S. (1) w sprawie o sygn. KM 7340/10.

W dniu 9 grudnia 2010 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Szczecin — P. i Zachód w S. S. S. (1) w sprawie o sygn. akt KM 7340/10 zaznaczył na protokole zajęcia ruchomości z dnia 2 grudnia 2010 roku, że ruchomości zostały zajęte także celem zaspokojenia wierzytelności objętych tytułami wykonawczymi w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 10 listopada 2010 roku w sprawie o sygn. akt: VIII

GNc 297/10 i nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 9 listopada 2010 roku, sygn. akt: V GNc 154/10.

Dowody:

- protokół zajęcia ruchomości z dnia 2 grudnia 2010 roku wraz z załącznikami - k. 412 – 555 akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1) w sprawie o sygn. KM 7340/10;

- postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie IX Wydział Egzekucyjny z dnia 13 stycznia 2011 roku wraz z uzasadnieniem - k. 43-47 akt Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie IX Wydział Egzekucyjny w sprawie o sygn. akt: IX Co 13396/10.

W dniu 10 grudnia 2010 roku na pierwszym terminie licytacji rzeczy ruchomych zajętych w postępowaniu egzekucyjnym o sygn. akt KM 7340/10 nie stawił się żaden licytant i w związku z tym nie doszła do skutku pierwsza licytacja

Dowody:

- odpis postanowienia Sądu Rejonowego w Koszalinie I Wydział Cywilny z dnia 7 kwietnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt I Co 95/11 - k. 69-74 akt;

- protokół niedojścia czynności do skutku z dnia 10 grudnia 2010 roku - k. 580 akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1) w sprawie o sygn. KM 7340/10.

Pismem z dnia 10 grudnia 2010 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1) w sprawie o sygn. akt KM 7340/10 poinformował wierzyciela D. D., że licytacja wyznaczona w pierwszym terminie rzeczy ruchomych zajętych nie doszła do skutku z powodu braku kupujących.

Dowody: pismo Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1) z dnia 10 grudnia 2010 roku - k. 581 akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1) o sygn. KM 7340/10.

W dniu 10 grudnia 2010 roku wierzyciel D. D. złożył wniosek do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1) w sprawie KM 7340/10 o prowadzenie egzekucji ze środków pieniężnych dłużnika pochodzących z utargów, a znajdujących się w sklepach dłużnika (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. znajdujących się w K., w G., we W. - CH (...) oraz CH Pasaż (...), w S., jak też gotówki posiadanej przez dłużnika w kasie w siedzibie dłużnika przy al. (...) w S..

Dowody: wniosek wierzyciela z dnia 10 grudnia 2010 roku - k. 582 akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1) o sygn. KM 7340/10.

W dniu 10 grudnia 2010 roku wierzyciel D. D. złożył wniosek do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1) wniosek o przejęcie ruchomości dłużnika (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. zajętych w sprawie o sygn. akt KM 7340/10 na własność wierzyciela i o zaliczenie ceny nabycia na poczet wierzytelności przysługującej mu wobec dłużniczki, wskazując, że jest jedynym wierzycielem egzekwującym.

Dowody: postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1) z dnia 10 grudnia 2010 roku w sprawie o sygn. KM 7340/10 – k. 584 akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1) o sygn. KM 7340/10.

Postanowieniem z dnia 10 grudnia 2010 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1) wydanym w postępowaniu egzekucyjnym w sprawie o sygn. akt KM 7340/10 postanowił przyznać na

własność wierzycielowi D. D. niesprzedane na pierwszej licytacji ruchomości wystawione do sprzedaży w drodze licytacji publicznej dnia 10 grudnia 2010 roku o godz. 12.00 za kwotę 4.537.412,25 złotych.

Dowody: postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin — P. i Zachód w S. S. S. (1) z dnia 10 grudnia 2010 roku w sprawie o sygn. KM 7340/10 – k. 584 akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin — P. i Zachód w S. S. S. (1) o sygn. KM 7340/10.

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Szczecin — P. i Zachód w S. S. S. (1) w dniu 12 grudnia 2010 roku zlecił aplikantowi komorniczemu A. L. (1) odebrania spod dozoru dłużnika i oddanie pod dozór wierzyciela zajętych w dniu 2 grudnia 2010 roku ruchomości znajdujących się w sklepie prowadzonym przez dłużnika (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w GALERII (...) w K.. Zgodnie z poleceniem komornika sądowego aplikant komorniczy miał odebrać rzeczy ruchome zgodnie z wydrukiem stanów magazynowych i przekazać je

Dowody:

- odpis postanowienia Sądu Rejonowego w Koszalinie I Wydział Cywilny z dnia 7 kwietnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt I Co 95/11 - k. 69-74 akt;

- zeznania świadka A. L. (1) – k. 243 – 244 akt;

- protokoły z czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie S. S. (1) z dnia 13 grudnia 2010 roku - k. 592 - 594 akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin — P. i Zachód w S. S. S. (1) o sygn. KM 7340/10.

W dniu 13 grudnia 2010 roku aplikant komorniczy A. L. (2) stawił się w lokalu zajmowanym przez dłużnika (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w GALERII (...) w K.. Na miejscu czynności stawiła się także pełnomocnik wierzyciela D. A. D.. Nie był natomiast obecny przedstawiciel dłużnika.

Dowody:

- zeznania świadka A. L. (1) – k. 243 – 244 akt;

- zeznania świadka A. K. – k. 221 – 222 akt;

- zeznanie świadka J. S. – k. 222 akt;

- zeznania świadka T. B. – k. 222 – 223 akt;

- zeznania świadka M. W. – k. 223 akt;

- protokoły z czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie S. S. (1) z dnia 13 grudnia 2010 roku - k. 592-594 akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin — P. i Zachód w S. S. S. (1) o sygn. KM 7340/10.

Po otwarciu lokalu, w którym znajdował się sklep prowadzony przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w GALERII (...) w K., osoby zatrudnione przez wierzyciela D. D. rozpoczęły wynoszenie towaru i wyposażenia sklepu znajdujących się w tym lokalu oraz pomieszczeniu magazynowym.

Dowody:

- zeznania świadka A. L. (1) – k. 243 – 244 akt;

- zeznania świadka A. K. – k. 221 – 222 akt;

- zeznanie świadka J. S. – k. 222 akt;

- zeznania świadka T. B. – k. 222 – 223 akt;

- zeznania świadka M. W. – k. 223 akt;

- protokoły z czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie S. S. (1) z dnia 13 grudnia 2010 roku - k. 592-594 akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1) o sygn. KM 7340/10.

W trakcie wykonywania tych czynności pojawił się zawiadomiony przez pracowników ochrony J. S., będący dyrektorem (...) GALERII (...). Został on poinformowany przez aplikanta komorniczego A. L. (1) o charakterze podejmowanych czynności. J. S. wspólnie z przybyłym na miejsce czynności radcą prawnym K. P. złożyli oświadczenie, że wynajmującemu (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. jako wynajmującemu przysługuje ustawowe prawo zastawu na ruchomościach najemcy (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S. znajdujących się w lokalu numer (...) w GALERII (...) w K. z tytułu wymagalnego zobowiązania w postaci czynszu najmu w wysokości powyżej 500.000 złotych.

Dowody:

- zeznania świadka A. L. (1) – k. 243 – 244 akt;

- zeznania świadka A. K. – k. 221 – 222 akt;

- zeznanie świadka J. S. – k. 222 akt;

- zeznania świadka T. B. – k. 222 – 223 akt;

- zeznania świadka M. W. – k. 223 akt;

- protokoły z czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie S. S. (1) z dnia 13 grudnia 2010 roku - k. 592-594 akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1) o sygn. KM 7340/10.

Następnie aplikant komorniczy A. L. (2) kontynuował czynności egzekucyjne polegające na przekazaniu wierzycielowi rzeczy ruchomych znajdujących się w lokalu zajmowanym przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w GALERII (...) w K.. W wyniku tych czynności został zabrany z tego lokalu i pomieszczenia magazynowego cały towar oraz wyposażenie sklepu, który został przekazany A. D. (2) jako pełnomocnikowi wierzyciela D. D.. Aplikant komorniczy A. L. (2) ewidencjonował wynoszone rzeczy i nie badał, czy zabrane rzeczy były zgodne z pozycjami wydruków stanów magazynowych. Na zakończenie czynności aplikant komorniczy złożył oświadczenie o wydaniu wszystkich rzeczy osoby umocowanej przez wierzyciela do odbioru rzeczy.

Dowody:

- zeznania świadka A. L. (1) – k. 243 – 244 akt;

- zeznania świadka A. K. – k. 221 – 222 akt;

- zeznanie świadka J. S. – k. 222 akt;

- zeznania świadka T. B. – k. 222 – 223 akt;

- zeznania świadka M. W. – k. 223 akt;

- protokoły z czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie S. S. (1) z dnia 13 grudnia 2010 roku - k. 592-594 akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin — P. i Zachód w S. S. S. (1) o sygn. KM 7340/10.

Część towaru handlowego znajdującego się w lokalu zajmowanym przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w GALERII (...) w K. nie stanowiła własności dłużnika, gdyż dostawcy zastrzegli sobie własność tych rzeczy do czasu uiszczenia ceny sprzedaży.

Dowody:

- zeznania świadka T. B. – k. 222 – 223 akt;

- zeznania świadka M. W. – k. 223 akt;

- pismo (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. z dnia 20 grudnia 2011 roku wraz z załącznikami - k. 796 – 822 akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin — P. i Zachód w S. S. S. (1) o sygn. KM 7340/10;

- pismo (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R. z dnia 13 grudnia 2010 roku - k. 749 akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin — P. i Zachód w S. S. S. (1) o sygn. KM 7340/10;

- pismo (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. z dnia 29 grudnia 2011 roku wraz z załącznikami - k. 863 -882 akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin — P. i Zachód w S. S. S. (1) o sygn. KM 7340/10.

W piśmie z dnia 13 grudnia 2010 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R. wniosła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie S. S. (1) o zwolnienie spod zajęcia i wydanie towaru stanowiącego jej własność, który został zajęty w dniu 13 grudnia 2010 roku między innymi w sklepie w K. przy ul. (...) II nr (...) w Centrum Handlowym Galeria (...)

Dowody: pismo (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R. z dnia 13 grudnia 2010 roku - k. 749 akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin — P. i Zachód w S. S. S. (1) o sygn. KM 7340/10.

W piśmie z dnia 20 grudnia 2010 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wniosła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin — P. i Zachód w S. S. S. (1) o wyłączenie z postępowania egzekucyjnego o sygn. akt KM 7340/10 rzeczy stanowiących własność tego podmiotu zgodnie z wykazem zawartym w fakturach załączonych do pismo. Wskazała, iż zgodnie umową handlową zawartą z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością towar objęty fakturami pozostaje własnością (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. do momentu uiszczenia pełnej kwoty należności za dostarczony towar.

Dowody: pismo (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. z dnia 20 grudnia 2011 roku wraz z załącznikami - k. 796 – 822 akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin — P. i Zachód w S. S. S. (1) o sygn. KM 7340/10.

W piśmie z dnia 29 grudnia 2010 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wniosła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie S. S. (2) dokonała zgłoszenia wierzyciela do postępowań egzekucyjnych prowadzonych przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. o sygn. akt: KM 7340/10, KM 7457/10, KM 7630/10 wraz z wnioskiem o zwolnienie zajętych przedmiotów spod egzekucji

Dowody: pismo (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. z dnia 29 grudnia 2011 roku wraz z załącznikami - k. 863 -882 akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin — P. i Zachód w S. S. S. (1) o sygn. KM 7340/10.

W dniu 20 grudnia 2010 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wniosła skargę na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1) w sprawie o sygn. KM 7340/10 polegającej na usunięciu ruchomości dłużnika objętych ustawowym prawem zastawu na rzecz zastawnika – osoby trzeciej, podjętej w dniu 13 grudnia 2010 roku.

Dowody: odpis postanowienia Sądu Rejonowego w Koszalinie I Wydział Cywilny z dnia 7 kwietnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt I Co 95/11 - k. 69-74 akt.

Po rozpoznaniu powyższej skargi Sąd Rejonowy w Koszalinie I Wydział Cywilny prawomocnym postanowieniem z dnia 07 kwietnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt I Co 95/11 uchylił zaskarżoną czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1) w sprawie o sygn. KM 7340/10 polegającą na usunięciu ruchomości dłużnika objętych ustawowym prawem zastawu na rzecz zastawnika – osoby trzeciej, podjętą w dniu 13 grudnia 2010 roku.

Dowody: odpis postanowienia Sądu Rejonowego w Koszalinie I Wydział Cywilny z dnia 7 kwietnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt I Co 95/11 - k. 69-74 akt.

W dniu 17 grudnia 2010 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R. złożyła wniosek do Sądu Rejonowego Szczecin -Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie o uchylenie w trybie nadzoru czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1) polegających na zajęciu ruchomości w punktach handlowych (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S..

Dowody: postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin -Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Wydział IX Egzekucyjny w S. z dnia 13 stycznia 2011 roku w sprawie o sygn. akt IX Co 13396/10 - k. 43 - 47 akt Sądu Rejonowego Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Wydział IX Egzekucyjny w S. o sygn. akt IX Co 13396/10.

Prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego Szczecin -Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Wydział IX Egzekucyjny w S. z dnia 13 stycznia 2011 roku w sprawie o sygn. akt IX Co 13396/10 między innymi:

1. uchyłono protokoły zajęcia ruchomości w sprawie Km 7340/10 prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1) z dnia 2 grudnia 2010 roku wraz z zaznaczeniem ponownego zajęcia z dnia 9 grudnia 2010 roku, znajdujących się w K. w sklepie (...) przy ul. (...) II (...);
2. uchyłono czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1) związane z licytacją publiczną ruchomości w sprawie Km 7340/10 w postaci: obwieszczenia o licytacji (k. 562), protokołu niedojścia czynności do skutku z dnia 10 grudnia 2010 roku (k. 580), postanowienia z dnia 10 grudnia 2010 roku w przedmiocie przekazania na własność wierzycielowi ruchomości wystawionych na sprzedaż w drodze licytacji publicznej w dniu 10 grudnia 2010 roku za cenę 4.537.412,25 zł oraz w sprawie o sygn. akt: Km 7457/10 w postaci postanowienia z dnia 10 grudnia 2010 roku w przedmiocie przyznania na własność wierzycielowi ruchomości wystawionych na sprzedaż w drodze licytacji publicznej w dniu 10 grudnia 2010 roku za cenę 4.537.412,25 złotych;
3. uchyłono postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1) z dnia 10 grudnia 2010 roku w sprawie ustalenia niezbędnych kosztów do celowego przeprowadzenia egzekucji w sprawie Km 7340/10;
4. uchyłono protokół zajęcia ruchomości z dnia 13 grudnia 2010 roku sporządzony przez asesora komorniczego M. J. w sprawie Km 7340/10 prowadzonej Komornika Sądowego S. S. (1) działającego przy Sądzie Rejonowym Szczecin P. i Zachód w S.;
5. uchyłono postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1) z dnia 10 grudnia 2010 roku w sprawie ustalenia niezbędnych kosztów do celowego przeprowadzenia egzekucji w sprawie Km 7457/10.

Dowody:

- postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin -Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Wydział IX Egzekucyjny w S. z dnia 13 stycznia 2011 roku w sprawie o sygn. akt IX Co 13396/10 - k. 43-47 akt Sądu Rejonowego Szczecin -Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Wydział IX Egzekucyjny w S. o sygn. akt IX Co 13396/10;

- postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy z dnia 23 maja 2011 roku w sprawie o sygn. akt: II Cz 520/11 - k. 133-142 akt Sądu Rejonowego Szczecin -Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Wydział IX Egzekucyjny w S. o sygn. akt IX Co 13396/10.

Sąd Okręgowy w Koszalinie w dniu 28 kwietnia 2011 roku na skutek pozwu wniesionego w dniu 27 kwietnia 2011 roku wydał prawomocny nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt: VI GNc 49/11, w którym nakazał pozwanej (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. zapłacić powódce (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 575.071,37 złotych wraz z odsetkami w wysokości ustawowej od dnia 27 kwietnia 2011 roku do dnia zapłaty i kosztami procesu w wysokości 14.406 złotych.

Dowody: odpis nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 28 kwietnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt: VI GNc 49/11- k. 85 - 86 akt.

Powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. złożyła następnie wniosek o wszczęcie egzekucji na podstawie tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 28 kwietnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt: VI GNc 49/11, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 13 czerwca 2011 roku.

Dowody:

- odpis postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gryfinie G. Ł. z dnia 5 grudnia 2011 roku w sprawie KM 3419/11 - k. 83 akt;

- zawiadomienie o zajęciu rachunku bankowego z dnia 26 lipca 2011 roku - k. 80-81 akt.

Postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gryfinie G. Ł. na podstawie powyższego tytułu wykonawczego zostało umorzone postanowieniem z dnia 5 grudnia 2011 roku wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

Dowody: odpis postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gryfinie G. Ł. z dnia 5 grudnia 2011 roku w sprawie KM 3419/11 - k. 83 akt.

Sąd zważył, co następuje:**Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.**

Na wstępie wskazać należy, że sąd ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie wziął pod uwagę, że część okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy była pomiędzy stronami bezsporna ewentualnie dla ich ustalenia wystarczające było oparcie się na dowodach z dokumentów zawnioskowanych przez strony, których autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron. W pozostałym zakresie sąd za podstawę ustaleń faktycznych przyjął dowody z zeznań świadków A. K., J. S., T. B., M. W. i A. L. (1).

Po pierwsze, poza sporem pozostaje, że na wniosek wierzyciela D. D. i na podstawie tytułów wykonawczych w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 5 listopada 2010 roku w sprawie o sygn. akt: VI GNc 199/10, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 29 listopada 2010 roku i nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 8 listopada 2010 roku, sygn. akt: V GNc 120/10 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 30 listopada 2010 roku; nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym

Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 10 listopada 2010 roku w sprawie o sygn. akt: VIII GNc 297/10, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 8 grudnia 2010 roku i nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 9 listopada 2010 roku, sygn. akt: V GNc 154/10 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 8 grudnia 2010 roku pozwany S. S. (1) jako Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. prowadził postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużnikowi (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S..

Po drugie, bezsporne jest, że w toku powyższego postępowania egzekucyjnego organ egzekucyjny sporządził w dniu 2 grudnia 2012 roku „protokół zajęcia ruchomości znajdujących się w K. przy ul. (...) II w sklepie (...)”, zajmując w ten sposób towary i środki trwałe znajdujące się w tym lokalu. Okoliczność ta wynika także z dokumentu urzędowego w postaci protokołu zajęcia z dnia 2 grudnia 2010 roku znajdującego się w aktach Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1) o sygn. KM 7340/10. Zauważyć jednak trzeba, że na podstawie analizy treści powyższego dokumentu i okoliczności jego sporządzenia wynika jednoznacznie, że S. S. (1) jako Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. dokonując zajęcia oznaczonych wyżej rzeczy ruchomych nie był obecny w lokalu, gdzie miały się znajdować zajmowane ruchomości, jak również nie widział tych rzeczy - ograniczając się w istocie do ustalenia stanu towaru i środków trwałych objętych zajęciem na podstawie wydruków komputerowych przedłożonych przez dłużnika. Do wniosku prowadzi fakt, że organ egzekucyjny jednocześnie dokonał zajęcia ruchomości znajdujących się w dziesięciu sklepach dłużnika położonych na terenie całego kraju i tym samym jest oczywiste, że komornik sądowy nie mógł być fizycznie obecny w tych lokalach. Niezależnie od tego wskazać trzeba, że z także z zeznań świadków T. B. i M. W., będących pracownikami dłużnika (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., wynika, że przed 13 grudnia 2010 roku w sklepie dłużnika znajdującym się w Galerii (...) w K. nie były wykonywane żadne czynności egzekucyjne. Biorąc pod uwagę, że osoby te kierowały tym sklepem, nie sposób przyjąć, że bez ich wiedzy organ egzekucyjny mógł prowadzić czynności egzekucyjne w tym lokalu.

Po trzecie, nie stanowi przedmiotu sporu, że pozwany S. S. (1) jako Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. na dzień 10 grudnia 2010 roku wyznaczył termin pierwszej licytacji zajętych rzeczy ruchomych, która nie doszło do skutku z uwagi na brak licytantów. Powyższy fakt znajduje także potwierdzenie w treści dokumentu urzędowego w postaci protokołu niedojścia czynności do skutku z dnia 10 grudnia 2010 roku znajdującego się w aktach Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1) o sygn. KM 7340/10.

Po czwarte, jest także bezsporne, że na wniosek wierzyciela Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1) w dniu 10 grudnia 2010 roku wydał postanowienie o przyznaniu na własność wierzycielowi D. D. niesprzedanych na pierwszej licytacji ruchomości wystawione do sprzedaży w drodze licytacji publicznej dnia 10 grudnia 2010 roku za kwotę 4.537.412,25 złotych. Okoliczność ta wynika także z dokumentu urzędowego w postaci postanowienia z dnia 10 grudnia 2010 roku znajdującego się w aktach Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1) o sygn. KM 7340/10.

Po piąte, nie jest także sporne, że na zlecenie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1) aplikant komorniczy A. L. (2) w dniu 13 grudnia 2010 roku odebrał rzeczy ruchome w postaci towaru i wyposażenia sklepu znajdujące się w lokalu numer (...) i pomieszczeniu magazynowym położonych w Centrum Handlowo- (...) w K.. Podkreślić jednocześnie trzeba, że dokładny przebieg tej ostatniej czynności egzekucyjnego został ustalony na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1) o sygn. KM 7340/10 i aktach Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie IX Wydział Egzekucyjny w sprawie o sygn. akt: IX Co 13396/10 w postaci przede wszystkim protokołów z dnia 13 grudnia 2010 roku oraz zeznań świadków A. K., J. S., T. B., M. W. i A. L. (1). W tym zakresie sąd dał wiarę powyższym dowodom, albowiem świadkowie w sposób korespondujący ze sobą, spójny i logiczny przedstawili przebieg wydarzeń z dnia 13 grudnia 2010 roku, w szczególności sposób zachowania aplikanta komorniczego wykonującego czynności na zlecenie pozwanego S. S. (1), pełnomocnika wierzyciela i osób przybranych przez niego do pomocy oraz przedstawicieli powodowej spółki. Zauważyć trzeba, że zeznania te znajdują potwierdzenie także w treści protokołów z czynności z dnia 13 grudnia 2010 roku, które jako dokumenty urzędowe korzystają z domniemania autentyczności i zgodności z prawdą.

Po szóste, jest bezsporne, że Sąd Rejonowy w Koszalinie I Wydział Cywilny prawomocnym postanowieniem z dnia 07 kwietnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt I Co 95/11 uchylił czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1) w sprawie o sygn. KM 7340/10 polegającą na usunięciu w dniu 13 grudnia 2010 roku ruchomości dłużnika objętych ustawowym prawem zastawu na rzecz zastawnika – osoby trzeciej, zaś Sąd Rejonowy Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Wydział IX Egzekucyjny w S. prawomocnym postanowieniem z dnia 13 stycznia 2011 roku w sprawie o sygn. akt IX Co 13396/10 uchylił czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1) w postaci:

- protokołów zajęcia ruchomości w sprawie o sygn. akt Km 7340/10 prowadzonej przez z dnia 2 grudnia 2010 roku wraz z zaznaczeniem ponownego zajęcia z dnia 9 grudnia 2010 roku;

- obwieszczenia o licytacji, protokołu niedojścia czynności do skutku z dnia 10 grudnia 2010 roku, postanowienia z dnia 10 grudnia 2010 roku w przedmiocie przekazania na własność wierzycielowi ruchomości wystawionych na sprzedaż w drodze licytacji publicznej w dniu 10 grudnia 2010 roku za cenę 4.537.412,25 złotych związanych z licytacją publiczną ruchomości w sprawie Km 7340/10,

- w postaci postanowienia z dnia 10 grudnia 2010 roku w przedmiocie przyznania na własność wierzycielowi ruchomości wystawionych na sprzedaż w drodze licytacji publicznej w dniu 10 grudnia 2010 roku za cenę 4.537.412,25 złotych w sprawie o sygn. akt Km 7457/10;

- postanowienia z dnia 10 grudnia 2010 roku w sprawie ustalenia niezbędnych kosztów do celowego przeprowadzenia egzekucji w sprawie o sygn. akt Km 7340/10;

- protokołu zajęcia ruchomości z dnia 13 grudnia 2010 roku sporządzonego przez asesora komorniczego M. J. w sprawie o sygn. akt Km 7340/10

- postanowienia z dnia 10 grudnia 2010 roku w sprawie ustalenia niezbędnych kosztów do celowego przeprowadzenia egzekucji w sprawie Km 7457/10.

Sąd ustalając stan faktyczny wziął także pod uwagę, że strona powodowa wykazała za pomocą dowodów z dokumentów w postaci przede wszystkim umowy najmu lokalu użytkowego z dnia 15 października 2007 roku, umowy najmu lokalu użytkowego z dnia 5 kwietnia 2005 roku wraz z załącznikami i aneksu numer (...) do umowy najmu z dnia 5 kwietnia 2005 roku, że w dniu 13 grudnia 2010 roku łączyła ją z dłużnikiem (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w S. posiadała umowa najmu lokalu numer (...) i umowa najmu pomieszczenia magazynowego położonych w Centrum Handlowo- (...) w K.. Treść powyższych umów, zwłaszcza zakres zobowiązania najemcy do uiszczenia czynszu najmu, wynika jednoznacznie z powyższych dokumentów.

Sąd uznał także za wykazane, że dłużnik (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. posiadało w tym czasie dług w stosunku do powódki z tytułu czynszu najmu i opłat związanych z korzystaniem z lokalu numer (...) i pomieszczenia magazynowego położonych w Centrum Handlowo- (...) w K.. Okoliczność ta wynika jednoznacznie z zeznań świadków A. K. i J. S., które uznać trzeba za wiarygodne z uwagi na to, że istnienie wymagalnego zobowiązania dłużnika została potwierdzona dowodem z dokumentu w postaci odpisu nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Okręgowego w Koszalinie Wydział I Cywilny z dnia 28 kwietnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt: VI GNc 49/11. Z treści powyższego dokumentu wynika, że Sąd Okręgowy w Koszalinie w dniu 28 kwietnia 2011 roku na skutek pozwu wniesionego w dniu 27 kwietnia 2011 roku wydał prawomocny nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt: VI GNc 49/11, w którym nakazał pozwanej (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. zapłacić powódce (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 575.071,37 złotych wraz z odsetkami w wysokości ustawowej od dnia 27 kwietnia 2011 roku do dnia zapłaty i kosztami procesu w wysokości 14.406 złotych. Sąd wziął jednak pod uwagę, że na podstawie powyższych dowodów nie można ustalić jednoznacznie wysokości zobowiązań (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w stosunku do powodowej spółki z tytułu czynszu najmu związanego z lokalami położonymi w Centrum Handlowo- (...) w K. na dzień 13 grudnia 2010 roku. Po pierwsze,

zauważyć trzeba, że zeznania świadków w tym zakresie nie są bowiem precyzyjne, albowiem osoby te nie potrafiły podać dokładnej kwoty opłat obciążających (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w ramach stosunku najmu opisanych wyżej lokali, wysokości wierzytelności przysługującej powodowi z tego tytułu oraz okresu, za jaki powstało zadłużenie najemcy. Po drugie, okoliczności tej nie można ustalić na podstawie treści nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 28 kwietnia 2011 roku, albowiem z dokumentu tego nie wynika podstawa faktyczna żądania pozwu, który doprowadził do wydania powyższego nakazu zapłaty.

Sąd uznał natomiast za wykazane dowodami z dokumentów w postaci odpisu postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gryfinie G. Ł. z dnia 5 grudnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt KM 3419/11 i zawiadomienie o zajęciu rachunku bankowego z dnia 26 lipca 2011 roku, że powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. doprowadziła do wszczęcia egzekucji świadczeń wynikających z nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 28 kwietnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt VI GNc 49/11, jednak egzekucja ta okazała się bezskuteczna z uwagi na to, że dłużnik nie posiadał żadnego majątku. Tym samym za prawdziwe uznać twierdzenia powoda, że nie ma obecnie zaspokojenia swoich roszczeń w stosunku do (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. z tytułu czynszu najmu i innych opłat związanych z korzystaniem z lokalu numer (...) i pomieszczenia magazynowego położonych w Centrum Handlowo- (...) w K..

Sąd na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego uznał, że powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Podstawą prawną żądania pozwu stanowi przepis art. 23 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o komornikach sądowych i egzekucji, który stanowi, że „1. Komornik jest obowiązany do naprawienia szkody wyrządzonej przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu czynności. 2. Zastępca komornika ponosi odpowiedzialność jak komornik w zakresie czynności, które wykonywał. 3. Skarb Państwa jest odpowiedzialny za szkodę solidarnie z komornikiem”.

Na wstępie wskazać trzeba, że stosownie do utrwalonego poglądu judykatury i doktryny prawa cywilnego [vide uchwała Sądu Najwyższego z dnia 13 października 2004 r. III CZP 54/04, OSNC 2005/10/168; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2010 r. V CSK 279/09 LEX nr 585901], który podziela sąd orzekający w niniejszej sprawie - odpowiedzialność odszkodowawcza komornika przewidziana w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o komornikach sądowych i egzekucji jest odpowiedzialnością deliktową za działanie niezgodne z prawem, bez względu na zawinienie komornika. Zgodnie bowiem z art. 1 tej ustawy komornik sądowy jest funkcjonariuszem publicznym działającym przy sądzie rejonowym. Należy go zaliczyć do organów władzy publicznej, wykonujących powierzone przez ustawę zadania przymusowego wykonywania orzeczeń sądowych. Z tych względów odpowiedzialność odszkodowawcza za szkodę wyrządzoną przez komornika przy wykonywaniu władzy publicznej, mieści się w ramach konstytucyjnego modelu odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną w wyniku niezgodnych z prawem działań organów władzy publicznej, przewidzianego w art. 77 ust. 1 Konstytucji RP. Nie może być zatem oparta na zasadzie winy. Dla określenia odpowiedzialności odszkodowawczej komornika miarodajne są ogólne przesłanki odpowiedzialności deliktowej przewidziane w art. 415 k.c., natomiast nie wchodzi w grę wina jako zasada tej odpowiedzialności.

W tym stanie uznać trzeba, że dla przypisania odpowiedzialności odszkodowawczej komornikowi sądowemu, a tym samym także Skarbowi Państwa, konieczne jest łączne spełnienie następujących przesłanek:

- 1/ powstanie szkody;
- 2/ wyrządzenie szkody poprzez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie komornika sądowego;
- 3/ wyrządzenie szkody przy wykonywaniu powierzonej komornikowi sądowemu czynności;
- 4/ związek przyczynowy pomiędzy niezgodnym z prawem działaniem lub zaniechaniem komornika a powstaniem szkody.

Stosownie do dyspozycji art. 6 k.c. ciężar dowodu zaistnienia powyższych okoliczności spoczywa na stronie powodowej, albowiem ona wywodzi z tych faktów skutki prawne.

W pierwszej kolejności rozważyć należało, czy pozwanemu S. S. (1) można było przypisać niezgodne z prawem działania lub zaniechania przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych. W tym miejscu podkreślić trzeba, że art. 23 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji podobnie jak art. 417 k.c. posługuje się pojęciem niezgodności z prawem, a więc pojęciem tożsamym z zawartym w art. 77 ust. 1 Konstytucji RP. W judykaturze na tle regulacji zawartej w art. 417 k.c. przyjmuje się powszechnie, że niezgodność z prawem obejmuje sprzeczność z normami prawnymi zakodowanymi w konstytucyjnie określonych źródłach prawa [vide uzasadnienie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 4 grudnia 2001 roku, SK 18/00, OTK 2001, nr 8, poz. 256; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 stycznia 2002 r., I CKN 581/99, OSNC 2002, nr 10, poz. 128]. Stanowisko to zachowuje także aktualność w zakresie unormowania zawartego w art. 23 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji.

W niniejszej sprawie w ocenie sądu zostało wykazane, że pozwany S. S. (1) prowadząc jako Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. postępowanie egzekucyjne z wniosku wierzyciela D. D. przeciwko dłużnikowi (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. podejmował czynności niezgodne z prawem w rozumieniu art. 23 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji. Ta bezprawność zachowania komornika polegała przede wszystkim na wadliwym przeprowadzeniu egzekucji z rzeczy ruchomych znajdujących się między innymi w lokalach zajmowanych przez dłużnika (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w Centrum Handlowo- (...) w K.. Do wniosku tego skłania po pierwsze fakt, że w ramach nadzoru judykacyjnego wykonywanego nad powyższym postępowaniem egzekucyjnym doszło do wydania prawomocnych orzeczeń sądowych uchylających czynności egzekucyjne Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1) w sprawie o sygn. KM 7340/10. Po pierwsze, zostało wykazane, że Sąd Rejonowy w Koszalinie I Wydział Cywilny prawomocnym postanowieniem z dnia 07 kwietnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt I Co 95/11 uchylił czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1) w sprawie o sygn. KM 7340/10 polegającą na usunięciu w dniu 13 grudnia 2010 roku ruchomości dłużnika objętych ustawowym prawem zastawu na rzecz zastawnika z lokalu znajdującego w Galerii (...) w K.. Po drugie, wykazano również, że prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego Szczecin -Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Wydział IX Egzekucyjny w S. z dnia 13 stycznia 2011 roku w sprawie o sygn. akt IX Co 13396/10 uchyłono czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1) w sprawie o sygn. akt Km 7340/10 w postaci protokołów zajęcia ruchomości z dnia 2 grudnia 2010 roku wraz z zaznaczeniem ponownego zajęcia z dnia 9 grudnia 2010 roku oraz czynności związane z licytacją publiczną ruchomości w powyższej sprawie egzekucyjnej w postaci: obwieszczenia o licytacji, protokołu niedojścia czynności do skutku z dnia 10 grudnia 2010 roku, postanowienia z dnia 10 grudnia 2010 roku w przedmiocie przekazania na własność wierzycielowi ruchomości wystawionych na sprzedaż w drodze licytacji publicznej w dniu 10 grudnia 2010 roku.

W tym stanie rzeczy uznać trzeba, że powyższe czynności egzekucyjne Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1) w sprawie o sygn. akt Km 7340/10 były niezgodne z prawem.

W tym miejscu wskazać trzeba, że komornik sądowy mógł wszcząć egzekucję z rzeczy ruchomych znajdujących się w prowadzonym przez dłużnika sklepie w Galerii (...) w K.. Po pierwsze, samo wszczęcie egzekucji nastąpiło na wniosek wierzyciela D. D. i na podstawie przedłożonych przez niego tytułów wykonawczych w postaci prawomocnych orzeczeń sądowych zaopatrzonych w klauzulę wykonalności. Po drugie, taki sposób egzekucji został wskazany przez wierzyciela, którego wnioskiem komornik sądowy było co do zasady związane. Po trzecie, z art. 845 § 2 k.p.c. wynika, że co do zasady dopuszczalne jest zajęcie rzeczy ruchomych dłużnika znajdujących się w jego władaniu. W niniejszej sprawie, skoro sporne rzeczy znajdowały się w lokalu zajmowanym przez dłużnika, uzasadniony jest wniosek, że rzeczy te znajdowały się we władaniu dłużnika i tym samym mogły być zajęte przez komornika. Dla skuteczności takiego zajęcia nie miało znaczenia, czy dana rzecz stanowi własność dłużnika i czy osobom trzecim przysługują w stosunku do tej rzeczy określone prawa. Organ egzekucyjny przystępując do zajęcia ruchomości nie bada bowiem stanu prawnego zajmowanej rzeczy, stwierdza jedynie, czy dłużnik faktycznie dysponuje daną rzeczą.

Z tego względu w okolicznościach niniejszej sprawy fakt, że zajęte rzeczy obciążone były ustawowym prawem zastawu przysługującym powódce, nie miał wpływu na skuteczność samego zajęcia rzeczy przez komornika sądowego. W przypadku skutecznego zajęcia rzeczy powódka mogła jedynie żądać zwolnienia zajętej rzeczy przez wierzyciela, a przypadku, gdyby wierzyciel takiego żądania nie uwzględnił, wytoczyć powództwo przeciwegzekucyjne na podstawie art. 841 k.p.c.

W niniejszej sprawie podkreślić jednak trzeba, że w istocie nie doszło do prawidłowego zajęcia ruchomości dłużnika (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. znajdujących się w sklepie prowadzonym w Galerii (...) w K.. Z art. 847 § 1 k.p.c. wynika, że komornik dokonuje zajęcia przez wpisanie ruchomości do protokołu zajęcia, przy czym zgodnie z art. 854 k.p.c. na każdej zajętej ruchomości komornik powinien umieścić znak ujawniający fakt jej zajęcia. Sposób oznaczenia zajętych ruchomości określa § 66 rozporządzenia w sprawie czynności komorników.

W niniejszej sprawie wprawdzie w dniu 2 grudnia 2012 roku został sporządzony „protokół zajęcia ruchomości znajdujących się w K. przy ul. (...) II w sklepie (...)”, jednak protokół ten nie odpowiadał wymogom formalnym. Przede wszystkim nie budzi wątpliwości, że S. S. (1) jako Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Szczecin — P. i Zachód w S. dokonując zajęcia rzeczy ruchomych nie był obecny w lokalu, gdzie miały się znajdować zajmowane ruchomości, jak również nie widział tych rzeczy - ograniczając się w istocie do załączenia wykazu stanu towaru i środków trwałych objętych zajęciem w formie wydruków komputerowych. Podkreślić trzeba, że w samej treści protokołu nie wymieniono rzeczy podlegających zajęciu oraz ich indywidualnej wartości, ograniczając się do odwołania do załączonych do protokołu wykazów, przy czym nie wynika, kto te wykazy sporządził, w jaki sposób i kiedy, co nie pozwala zweryfikować prawidłowości zawartych w nim danych. Co więcej, z okoliczności towarzyszących sporządzeniu protokołu zajęcia, zwłaszcza czasu tej czynności i ilości zajętych ruchomości, należy wyprowadzić wniosek, że komornik sądowy nie dokonał faktycznego sprawdzenia tych spisów celem ustalenia, czy ruchomości ujawnione w załącznikach znajdują się w rzeczywistym władaniu dłużnika. Podkreślić trzeba, że nie było wystarczające oparcie się w tym zakresie na samym oświadczeniu dłużnika, który również nie miał faktycznej możliwości stwierdzenia pozostawania zajętych rzeczy w posiadaniu dłużnika. Świadczy o tym zresztą dobitnie fakt, że do protokołu zajęcia ruchomości w lokalu dłużnika znajdującego się w Galerii (...) w K. dołączono zestawienie środków trwałych stanowiących wyposażenie sklepu we W.. W tym stanie rzeczy uzasadniony jest wniosek, że zajęcie ruchomości objętych protokołem zajęcia z dnia 2 grudnia 2010 roku miało w istocie charakter wirtualny, a nie rzeczywisty. Z tych względów przyjąć trzeba, że pozwany S. S. (1) dokonał zajęcia spornych rzeczy z naruszeniem normy prawnej zawartej w art. 845 § 2 k.p.c., art. 847 § 1 k.p.c. i art. 854 k.p.c.

W konsekwencji, skoro nie doszło do skutecznego zajęcia rzeczy ruchomych w lokalu dłużnika znajdującego się w Galerii (...) w K., organ egzekucyjny nie mógł przystąpić do kolejnych czynności egzekucyjnych w postaci obwieszczenia i przeprowadzenia licytacji zajętych rzeczy. Z przepisu art. 864 k.p.c. wynika bowiem, że sprzedaż ruchomości następuje po ich zajęciu i nie może nastąpić przed upływem siódmego dnia od daty zajęcia. W niniejszej sprawie skoro nie doszło do zajęcia spornych rzeczy, to nie było możliwe przystąpienie do pierwszej licytacji tych rzeczy. W konsekwencji po bezskuteczności pierwszej licytacji komornik nie mógł na podstawie art. 875 k.p.c. uwzględnić wniosku wierzyciela o przejęciu własności rzeczy ruchomych wystawionych na sprzedaż. W związku z tym również postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin — P. i Zachód w S. S. S. (1) z dnia 10 grudnia 2010 roku uznać trzeba za niezgodne z prawem. Oznacza to, że powyższa czynność komornika nie mogła spowodować przeniesienia własności zajętych rzeczy na rzecz wierzyciela. i konsekwencji nie uzasadniała przekazania tych rzeczy na jego rzecz.

Niezależnie od tego zauważyć trzeba, że czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin — P. i Zachód w S. S. S. (1) z dnia 13 grudnia 2010 roku polegające na odebraniu spod dozoru dłużnika ruchomości znajdujących się w sklepie dłużnika w Galerii (...) w K. i oddanie ich wierzycielowi było niezgodne z prawem, także z uwagi na to, że zostały dokonane przed uprawomocnieniem się postanowienia z dnia 10 lutego 2010 roku o przejęciu ich na własność wierzyciela. Takie postanowienie podlega bowiem zaskarżeniu w drodze skargi na czynność komornika, co uzasadnia wniosek, że do czasu uprawomocnienia się powyższego postanowienia komornika nie jest

dopuszczalne zawiadomienie przez komornika wierzyciela o przyznaniu mu przejętej rzeczy, co w myśl art. 875 § 3 k.p.c. warunkuje nabycie własności rzeczy przez wierzyciela. Biorąc pod uwagę, że w dniu 13 grudnia 2010 roku postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1) o przyznaniu na własność wierzycielowi D. D. niesprzedane na pierwszej licytacji ruchomości wystawione do sprzedaży w drodze licytacji publicznej dnia 10 grudnia 2010 roku nie było jeszcze prawomocne, brak było podstaw prawnych do uznania wierzyciela w tej dacie za właściciela oznaczonych wyżej nieruchomości i wydanie zajętych rzeczy do jego rąk.

Niezależnie od tego za wadliwy uznać trzeba sposób przeprowadzenia powyższej czynności polegający na przekazaniu wierzycielowi rzeczy bez udziału dotychczasowego dozorca i bez dokładnego oznaczenia przekazywanych rzeczy w protokole czynności, co w istocie uniemożliwiło zweryfikowanie, jakie rzeczy zostały odebrane spod dozoru dłużnika i przekazane wierzycielowi.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, sąd uznał, że opisane wyżej czynności egzekucyjne Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1) w sprawie o sygn. akt Km 7340/10 były niezgodne z prawem.

Rozważyć jednak należy, czy powódka w następstwie tych niezgodnych z prawem działań poniosła szkodę.

Na wstępie wskazać należy, że art. 23 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji nie definiuje pojęcia szkody. Z tego względu należy odnieść się w tej mierze do przepisów kodeksu cywilnego, które pozwalają określić szkodę jako każdy uszczerbek majątkowy [a w przypadkach określonych w ustawie także niemajątkowy] w dobrach prawnie chronionych, wyrządzony wbrew woli osoby uprawnionej.

W niniejszej sprawie strona powodowa podnosiła, że doznała szkody w postaci braku możliwości zaspokojenia swoich roszczeń w stosunku do (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. z tytułu czynszu najmu i innych opłat związanych z korzystaniem z lokalu numer (...) i pomieszczenia magazynowego położonych w Centrum Handlowo- (...) w K. z rzeczy ruchomych znajdujących się w powyższych lokalach objętych ustawowym prawem zastawu przysługujących powódce jako wynajmującemu.

W pierwszej kolejności podnieść trzeba, że strona powodowa wykazała, że przysługuje jej w stosunku do (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wierzytelność stwierdzona prawomocnym nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 28 kwietnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt: VI GNe 49/11 obejmująca należność główną w kwocie 575.071,37 złotych, odsetki w wysokości ustawowej od kwoty 575.071,37 złotych za okres od dnia 27 kwietnia 2011 roku do dnia zapłaty i koszty procesu w wysokości 14.406 złotych. Powódka udowodniła także, że egzekucja powyższego świadczenia w stosunku do dłużnika okazała się bezskuteczna z uwagi na to, że (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. nie posiada żadnego majątku, z którego można prowadzić egzekucję. Tym samym z ekonomicznego punktu widzenia powódka na skutek nieuiszczenia przez dłużnika należnego świadczenia i niemożności jego wyegzekwowania z jego majątku poniosła szkodę odpowiadającą wysokości wierzytelności przysługującej od (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S., albowiem ta kwota nie weszła do majątku powódki.

Rozważyć jednak należy, czy powstanie powyższego uszczerbku w majątku powódki pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym z zachowaniem pozwanego S. S. (1) jako komornika sądowego prowadzącego czynności egzekucyjne.

Na wstępie wskazać trzeba, że z przepisu art. 670 § 1 k.c. wynika, że dla zabezpieczenia czynszu oraz świadczeń dodatkowych, z którymi najemca zalega nie dłużej niż rok, przysługuje wynajmującemu ustawowe prawo zastawu na rzeczach ruchomych najemcy wniesionych do przedmiotu najmu, chyba że rzeczy te nie podlegają zajęciu.

Podkreślenia wymaga, że analiza przytoczonego przepisu wskazuje na to, że wynajmującemu, w przypadku istnienia wierzytelności od najemcy, z tytułu czynszu lub innych świadczeń dodatkowych służy ustawowe prawo zastawu na rzeczach ruchomych wniesionych przez najemcę. Ustawowe prawo zastawu od umownego prawa zastawu różni sposób powstania. Dla powstania ograniczonego prawa rzeczowego, jakim jest zastaw umowny, koniecznym jest nie

tylko zawarcie umowy, ale także wydanie rzeczy, na której ustanowiony jest zastaw wierzycielowi lub osobie trzeciej. Wydanie rzeczy zastawnikowi, na którą strony zgodziły się, jest drugą przesłanką ważności zastawu umownego. Natomiast zastaw ustawowy powstaje z mocy samej ustawy, wydanie rzeczy nie stanowi przesłanki powstania tego prawa. Oznacza to, że źródłem ustawowego prawa zastawu jest przepis ustawy. Funkcją zastawu ustawowego jest zabezpieczenie wierzytelności w sytuacji, w której ustawodawca chce udzielić ochrony interesom wierzyciela ze względu na okoliczności. Skoro z art. 670 k.c. wynika, że zastaw na rzeczach ruchomych wniesionych przez najemcę w sytuacji istnienia wierzytelności określonych w przepisie jest ustawowy, to uznać trzeba, że powstaje on nie z chwilą złożenia oświadczenia przez wynajmującego, a z chwilą powstania wierzytelności dla zaspokojenia, której ustawodawca zdecydował się na szczególnie sposób ochrony. Innymi słowy dla powstania bowiem ustawowego prawa zastawu nie jest konieczne dokonanie jakiegokolwiek czynności, konieczne jest natomiast istnienie określonej wierzytelności - tutaj należności z tytułu czynszu lub innych świadczeń dodatkowych za okres nie dłuższy niż rok [vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 10 września 2003 roku, VI ACa 129/03, OSA 2005, z. 1, poz. 3]. W niniejszej sprawie zostało wykazane, że powodowa spółka była wierzycielem (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. z tytułu należnych jej świadczeń wynikających ze stosunku najmu lokalu numer (...) i pomieszczenia magazynowego położonych w Centrum Handlowo- (...) w K.. Tym samym z chwilą wymagalności powyższej wierzytelności powstało ustawowe prawo zastawu na rzeczach wniesionych przez najemcę do tych pomieszczeń, co obejmowało także rzeczy ruchome w postaci towaru i wyposażenia sklepu stanowiących przedmiot czynności egzekucyjnych w ramach postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez S. S. (1) jako Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin — P. i Zachód w S.

Zauważyć trzeba, że z art. 306 § 1 k.p.c. wynika, że zastaw stanowi prawo, na mocy którego wierzyciel będzie mógł dochodzić zaspokojenia z rzeczy bez względu na to, czyją stała się własnością, i z pierwszeństwem przed wierzycielami osobistymi właściciela rzeczy, wyjąwszy tych, którym z mocy ustawy przysługuje pierwszeństwo szczególne.

W okolicznościach niniejszej sprawy oznacza to, że na podstawie ustawowego prawa zastawu przysługującego powódce na rzeczach ruchomych stanowiących własność dłużnika (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wniesionych przez niego do wynajmowanego przez powódkę lokalu -powódka mogła z pierwszeństwem przed innymi wierzycielami zaspokojenia z tych rzeczy celem zaspokojenia wymagalnej wierzytelności z tytułu czynszu najmu i innych opłat związanych z przedmiotem najmu należnych za okres nie dłuższy niż rok.

Sąd wziął pod uwagę, że z przepisu art. 671 § 1 k.c. wynika, że przysługujące wynajmującemu ustawowe prawo zastawu wygasa, gdy rzeczy obciążone zastawem zostaną z przedmiotu najmu usunięte. Zauważyć jednak trzeba, że wyjątek od tej zasady przewiduje art. 671 § 3 k.c., zgodnie z którym "w wypadku gdy rzeczy obciążone zastawem zostaną usunięte na mocy zarządzenia organu państwowego, wynajmujący zachowuje ustawowe prawo zastawu, jeżeli przed upływem trzech dni zgłosi je organowi, który zarządził usunięcie".

W niniejszej sprawie doszło wprawdzie do usunięcia rzeczy objętych zastawem, jednak nastąpiło to na polecenie organu egzekucyjnego, którego należy traktować jako organ państwowy w rozumieniu art. 671 § 3 k.c. , co wynika z art. 1 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji. Biorąc pod uwagę, że już w trakcie dokonywania czynności przedstawiciel pozwanego zgłosił aplikantowi komorniczemu działającemu na zlecenie pozwanego istnienie ustawowego prawa zastawu i wierzytelność chronioną tym zastawem, uznać trzeba, że powódka zachowała ustawowe prawo zastawu na spornych rzeczach pomimo usunięcia ich z lokalu dłużnika znajdującego się w Galerii (...) w K. i w związku z tym mogła realizować swoje uprawnienia wynikające z art. 306 § 1 k.p.c.

Sąd wziął pod uwagę, że zgodnie z art. 879 k.p.c. osoba, która nabywa zajęte rzeczy ruchome w ramach postępowania egzekucyjnego staje się ich właścicielem bez żadnych obciążeń. Oznacza to, że takie nabycie prowadzi do wygaśnięcia także ustawowego prawa zastawu obciążającego daną rzecz.

W niniejszej sprawie - jak wskazano wyżej - doszło jednak do uchylenia czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin — P. i Zachód w S. S. S. (1) w sprawie o sygn. akt Km 7340/10 w postaci protokołów zajęcia ruchomości z dnia 2 grudnia 2010 roku wraz z zaznaczeniem ponownego zajęcia z dnia 9 grudnia 2010 roku oraz

czynności związane z licytacją publiczną ruchomości w powyższej sprawie egzekucyjnej w postaci: obwieszczenia o licytacji, protokołu niedojścia czynności do skutku z dnia 10 grudnia 2010 roku, postanowienia z dnia 10 grudnia 2010 roku w przedmiocie przekazania na własność wierzycielowi ruchomości wystawionych na sprzedaż w drodze licytacji publicznej w dniu 10 grudnia 2010 roku. W następstwie uchylecia tych czynności doszło do sytuacji, w której wierzyciel D. D. nie stał się właścicielem rzeczy ruchomych znajdujących się w lokalu dłużnika w Galerii (...) w K. i nie wygasło ciężące na tych rzeczach ustawowe prawo zastawu przysługujące powódce.

Skoro to prawo zastawu nie wygasło, to powódka mogła nadal korzystać z uprawnienia określonego w art. 306 § 1 k.p.c., czyli zaspokoić wierzytelność zabezpieczoną zastawem z rzeczy ruchomych stanowiących przedmiot zastawu, bez względu na to, czyją własnością stały się te rzeczy i z pierwszeństwem przed innymi wierzycielami osobistymi właściciela rzeczy.

Z tego punktu widzenia sytuacja prawna powódki nie uległa zmianie, co oznacza, że na skutek niezgodnego z prawem prowadzenia egzekucji przez pozwanego komornika sądowego nie doszło do wyrządzenia szkody powódce, skoro sama powódka zaniechała realizacji swojego uprawnienia.

W ocenie sądu nie zmienia tego fakt, że organ egzekucyjny wydał rzeczy objętych zastawem osobie trzeciej, albowiem powódka mogłaby dochodzić roszczeń w stosunku do tej osoby w postaci bądź to poprzez bezpośrednie skierowanie egzekucji do tych rzeczy, bądź też w przypadku wyzbycia się tych rzeczy przez osobę trzecią poprzez dochodzenie roszczenia na podstawie przepisów o bezpodstawnym wzbogaceniu.

W tym stanie rzeczy nie można uznać, że poprzez samo usunięcie z przedmiotu najmu rzeczy objętych ustawowym prawem zastawem i wydanie ich wierzycielowi doszło do powstania po stronie powódki szkody pozostającej w adekwatnym związku przyczynowym z bezprawnym działaniem komornika.

Niezależnie od tego wskazać trzeba, że gdyby nawet założyć, że usunięcie z przedmiotu najmu rzeczy objętych ustawowym zastawem pogorszyło sytuację powódki jako wynajmującego, albowiem pozbawiło ją możliwości zaspokojenia swojej wierzytelności z tych rzeczy, to i tak powódka nie wykazała wysokości poniesionej przez nią szkody.

Podkreślić należy, że ustawowe prawo zastawu obciążało wyłącznie rzeczy, które stanowiły własność dłużnika i znajdowały się w wynajmowanym lokalu w chwili skierowania do nich egzekucji, przy czym powyższe prawo obejmowało ochroną wierzytelność wynajmującego z tytułu czynszu najmu i innych opłat związanych z korzystaniem z przedmiotu najmu za okres nie dłuższy niż rok. Z tego względu ewentualny uszczerbek w majątku powódki związany z niemożnością zaspokojenia roszczeń z rzeczy stanowiących przedmiot zastawu na skutek usunięcia tych rzeczy z przedmiotu najmu nie mógłby być większy niż wartość wierzytelności wynajmującego z tytułu czynszu najmu i innych opłat związanych z korzystaniem z przedmiotu najmu za okres nie dłuższy niż rok, a zarazem większy niż wartość rzeczy stanowiących przedmiot zastawu.

W niniejszej sprawie strona powodowa nie wykazała żadnego z tych dwóch elementów wyznaczających wysokość doznanej przez nią szkody.

Po pierwsze, powódka w istocie nie wykazała, ile wynosiła wysokość ciężącego na najemcy zadłużenia z tytułu czynszu najmu lokalu znajdującego w Galerii (...) w K. za okres ostatniego roku poprzedzającego usunięcie rzeczy stanowiących przedmiot zastawu. Jak wskazano wyżej, nie można w tym zakresie opierać się na treści nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 28 kwietnia 2011 roku, albowiem z dokumentu tego nie wynika, z jakiego tytułu i za jaki okres wynika zasądzone świadczenie. Co więcej, w istocie zebrany materiał dowodowy nie pozwala ustalić nawet wysokości zobowiązań czynszu najmu lokalu znajdującego w Galerii (...) w K. za okres ostatniego roku poprzedzającego usunięcie rzeczy stanowiących przedmiot zastawu. Nie wynika to bowiem wprost z dokumentów w postaci umów najmu łączących powódkę i (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S., gdyż w umowie najmu z dnia 5 kwietnia 2005 roku określono jedynie podstawy do ustalenia wysokości czynszu. Z tego względu dla ustalenia wysokości wierzytelności powódki z tego tytułu należało w istocie

przeprowadzić dowód z dokumentów księgowych, zwłaszcza o charakterze rozliczeniowym, natomiast powódka takich dowodów nie zawnioskowała.

Po drugie, strona powodowa nie wykazała także, jakie rzeczy i o jakiej wartości znajdowały się w lokalu stanowiących przedmiot najmu oraz które z nich stanowiły własność dłużnika. W tym zakresie nie można opierać się na dowodach z załącznika do protokołu zajęcia z dnia 2 grudnia 2010 roku, skoro - jak wskazano wyżej - protokół ten został sporządzony nierzetelnie i nie obrazował ona rzeczywistego przebiegu czynności zajęcia. Podkreślić trzeba, że nie został zawnioskowany i przeprowadzony żaden obiektywny dowód pozwalający ustalić, jakie rzeczy zostały w dniu 13 grudnia 2010 roku usunięte przez organ egzekucyjny z przedmiotu najmu i jaką posiadały one wartość rynkową. Co więcej, z przeprowadzonych dowodów w postaci zeznań świadków T. B. i M. W. oraz dokumentów znajdujących się w aktach Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1) o sygn. KM 7340/10 [to jest pisma (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. z dnia 20 grudnia 2011 roku wraz z załącznikami; pisma (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R. z dnia 13 grudnia 2010 roku i pisma (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. z dnia 29 grudnia 2011 roku wraz z załącznikami - k. 863 -882 akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – P. i Zachód w S. S. S. (1) o sygn. KM 7340/10] wynika, że część towaru handlowego znajdującego się w lokalu zajmowanym przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w GALERII (...) w K. nie stanowiła własności dłużnika, gdyż dostawcy zastrzegli sobie własność tych rzeczy do czasu uiszczenia ceny sprzedaży. Tym samym te rzeczy nie zostały obciążone zastawem ustawowym na rzecz powódki.

Konkludując, w tym stanie należy uznać, że strona powodowa nie wykazała wysokości wierzytelności, które mogłyby zostać zaspokojone na skutek realizacji przysługującego jej prawa zastawu na rzeczach wniesionych do przedmiotu, a tym samym wysokości szkody poniesionej na skutek usunięcia powyższych rzeczy z przedmiotu najmu przez organ egzekucyjny.

Z powyższych przyczyn powództwo skierowane przeciwko S. S. (1) jako Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie oraz odpowiadającemu z nim solidarnie Skarbowi Państwa podlegało oddaleniu, co znalazło odzwierciedlenie w rozstrzygnięciu zawartym w punkcie I sentencji.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 99 k.p.c. Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić stronie przeciwnej na jej żądanie poniesione przez nią koszty procesu niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

Zważając na to, że w rozpoznawanej sprawie powództwo zostało w całości oddalone uznać należy, że pozwani wygrali sprawę w całości i przysługuje im zwrot wszystkich poniesionych przez powoda kosztów procesu.

Koszty procesu poniesione przez pozwanego S. S. (1) wyniosły 7217 złotych, na którą to kwotę składały się wynagrodzenie radcowskiego ustalone na podstawie z § 6 pkt. 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2003 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu [Dz. U. Nr 163, poz. 1349] i opłata skarbową od pełnomocnictwa.

Z tego powodu orzeczono jak w punkcie II sentencji.

Koszty procesu poniesione przez pozwany Skarb Państwa wyniosły 9613,10 złotych, na którą to kwotę składały się zgodnie ze spisem kosztów:

- kwota 7200 złotych z tytułu wynagrodzenia radcowskiego ustalonego na podstawie z § 6 pkt. 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2003 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu [Dz. U. Nr 163, poz. 1349],

- 2413,10 złotych tytułem wydatków pełnomocnika związanych z dojazdem do siedziby sądu.

Z tego powodu orzeczono jak w punkcie III sentencji.

Sędzia Sądu Okręgowego Tomasz Sobieraj

ZARZĄDZENIE

1/ odnotować;

2/ odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powódki i pełnomocnikowi pozwanego S. S. (1)

3/ przedłożyć za 20 dni lub z apelacją

SSO Tomasz Sobieraj 22.04.2013 r.